

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Secchioni, Jos.; Oversadt paa Dansk af R. Soelberg.

Titel | Title:

L'amacchera onorata : Operetta comica, da rappresentarsi sul Regio Teatro Danese nel carnevale dell'anno 1764 = <<Den >>ærlige Amager Kone : et lystigt Musikalsk Skuespil til at opføres paa den Kongelige Danske...

Alternativ titel | Alternative title:

Den ærlige Amager Kone.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kiøbenhavn : trykt hos Lars Nielsen Svare,

1764

Fysiske størrelse | Physical extent:

61 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

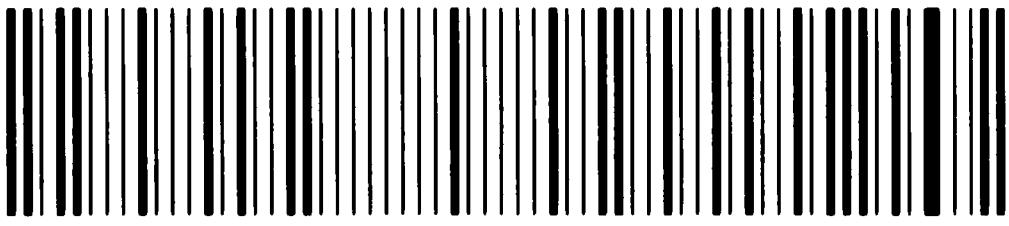
[Jos. SECCIONI:]

DEN ÆRLIGE A.
MAGER KONE

1764

56-377

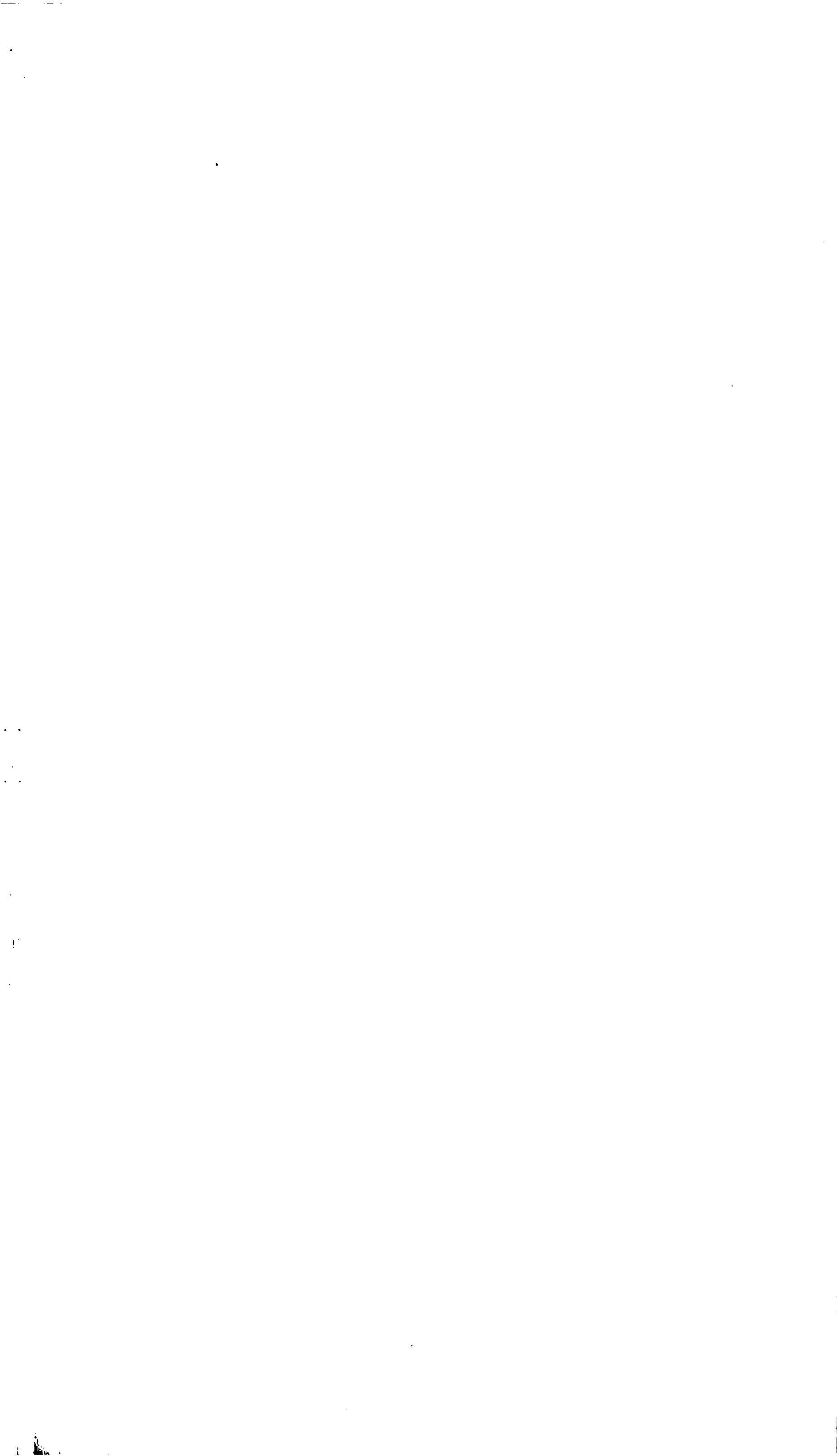
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

1 1 56 0 8 02392 9

+ Rex

L
AMACCHERA
ONORATA.
Operetta Comica,
Da rappresentarsi
sul
Regio Teatro Danese,
nel carnevale dell' Anno 1764.

Den ærlige
Sintager Rose.
Et lyftigt
Musicalst Sfuespil,
til at opføres
paa
den Kongelige Danske Skueplads;
i Begyndelsen af Aaret 1764.
Oversat paa Dansk,
af
R. Soelberg,
Dandsere ved de Kongelige Skuespil.

Ritsenhavn,
Erykt hos Lars Nielssen Svare

Attori.

Netta, Moglie d' Ulla.

La Signora *Vittoria Galeotti*.

Ulla, Amacchero.

Il Signor *Antonio Boscoli*.

Don Marco, del Lago in Campagna.

Il Signor *Giuseppe Secchioni*.

Jens, Garzone di Mercante.

Il Signor *Giano Musted*.

Sardella, Servo di Don Marco, che non parla.

Contadini, e *Contadine*, che non parlano.

*La Scena si rappresenta nell' Isola d' Amacchera,
e qualche parte del secondo Atto nella
Città, di Copenaga.*

La Poesia è del Sigr. Giuseppe Secchioni.

Atto

Personerne.

Mette, Oles Kone.

Madsel. Victoria Galeotti.

Ole. En Amager.

Monsr. Anton. Boscoli.

Hr. Marcus, fra Søen paa Landet.

Monsr. Joseph Secchioni.

Jens, en Kæmmerdreng.

Monsr. Jens Misted.

Rechel, Eierenre hos Hr. Marcus, som ej taler.

Amager-Piger og Kærlé, som ej taler.

Skuepladsen forestilles på Den Amager; og noget af den Ande Part i København.

Poesien er af Monsr. Joseph Secchioni.

Parte Prima.

Scena. I.

Orto ripieno di diverse erbe, carote, cavoli, &c. Da una parte la Casa di Ulla, dalla parte opposta due vacche, ed una piccola Amacchera, che le mugne. Due Amacchere, ed Amaccheri cogliendo l' Erbe dall' orto, altri conducono via con piccoli carrucci la roba colta dall' orto, i quali, tutti, un poco dopo il Duetto, e l' aria di Ulla partono.

Metta; ed Ulla.

Ull. **V**ia poltroni

Met. A lavorare;

Ull. Quanto val,
Non minacciare;
Se di nuovo il torni a fare,
Tu vedrai, se ti darò.

Met. Ed io all' ora del mangiare
Nient' affatto ti darò.

Ull.

Første Deel.

Første Scene.

En Have fuld af alle slags grønne Urter, Rosdder, Raal, &c.
Paa den ene Side Oles Huus; paa den anden Side to
Kører, samt en lille Amager-Pige som malker dem; to Ama-
ger-Piger, og to Karle, som samler grønt i Haven, og fise-
rer bort paa Hiulbører, det som de har plukket i Haven;
hvilke alle gaaer bort lidet efter Duetten
og Oles Arie,

Mette og Ole.

M

Ole. Maah frisk, I dovne Kroppe.

Met. Hen, og arbeyder;

Ole. True kuns ikke; Hvad gielder det,
hvis du gjør det nok engang, at
du skal faae, at see, hvad jeg skal
give dig.

Met. Og saa vil jeg slet intet give dig
at spise.

VII.

Via, Cosaccio, lavora,
 E taglia là quel cavolo,
 Se nò, si guasterà,
 Anderà al Diavolo.

Che? Di nuovo minacci, ribaldello?
 Son stanco di soffrirti in casa mia;
 Tu fai, quante n'hai fatte,
 T'ho sempre perdonato;
 E se qualcosa ancor mi torni a fare,
 Io chiamo i sbirri, e ti farò legare.

Gli sbirri già t' aspettano,
 Ti vogliono pigliar;
 Al Tribunal ti menano
 Ti senti esaminar;
 Chi sei? *Son un Garzone.*
 Ch'hai fatto al tuo padrone?
Per poca lavorar;
Signor, mi raccomando.
 Ah furbo, disgraziato:
 Fatelo riserar.
 E poi senti lo strepito
 Degl' Aguzzini rigidi,
 Un pò di pan ti portano;
 E in fin con un bastone
 Cominciano, a menar.
Pietade, caritade.
D'un povero, d'un misero!
 Briccone, a lavorar
Lasciatemi, slegatemi!
 Nò, nò: devi crepar.

(parte.)
Sce-

Ole. Naah da, Knægt, vil du arbejde, skær den
Kaal af, hvis ikke saa bliver den fordærvet,
og gaaer Fanden i Bold. Hvad? Eruer
din Næseviis paa nye? Nej jeg er fied af at
have dig længere i mit Huus; Du veed hvor
mange Esber du har gjordt, jeg har altid for-
ladt dig dine Forseelser; Og hvis du kommer
nu igien og gjør det samme, saa skal jeg lade
Rettens Betientere hendte, og lade dig binde.

Rettens Betientere bier allerede efter dig,
de vil tage dig; De fører dig for Rett-
ten, der bliver du overhört: Hvem
du er? Jeg er en Karl. Hvad
har du gjordt din Hocabonde? Jeg
har arbeydet for lidet; Min
Herre, jeg beder dem være mig
gunstig. Ah din Skielin, dit
Skarn; Lad ham blive indsluttet.
Og siden vil du saa den haardhier-
tede Arrestforvareres Allarui at hø-
re, han bringer dig lidet Brod, og
derpaa beavnder hånd at mangle dig
med en Prugl. Du beder ham
da at have Medynt med en fat-
tig Stakkel. Nej din Kiel-
tring, du skal arbejde. Lader
mig dog være; slipper mig løs.
Nej, nej, du skal døe.

(gaaer.)

PARTE I.

Scena II.

Don Marco, e seruo con paniera, e Metta.

Don M. Oh cara Amaccherina,

 Mi fareste il piacere

 Darmi delle carote, e delle rape!

Met. Quanti Scillin ne vuole?

Don M. Cara, quanti volete.

(Oh quanto è mai bellina!)

(da se.)

Met. Ecco per tre schillini;

E quest' erbe gli dò ancor per niente;

E acciò venga da me sempre a comprare,

Quattro carote ancor gli voglio dare.

(mettendole nel paniere al servo.)

Don M. Caretta, io vi ringrazio.

(le vuol toccar la mano.)

Met. Nò, nò. mi lasci stare.

(ritirandosi.)

Don M. Scusate vita mia;

Voi siete sì bellina,

Che fare almen non posso - - -

(Le vuol toccar di nuovo la mano.)

Met. Eh ben, che giuoco è questo?

Son Femmina, onorata,

Son Donna maritata;

E se le mani a se lei non terrà,

In qualche brutto imbroglio cascherà.

Don M. Eh via, non v' alterate.

Eccovi un scudo, acciò voi vi paghiate.

Met.

Anden Scene.

Hr. Marcus, og hans Tiener med en Kurv;
og Mette.

Hr. M. Aah min kære lille Amagerkone, vil du giøre
mig den fornøjelse og give mig nogle Rød-
der, og Roer?

Mette. Hvormange Skillinge vil du have for?

Hr. M. For saa mange som du vil, allerkiereste. (Aah
hvad er hun smuk!)

(for sig selv.)

Mette. See der er for tre Skilling; Og jeg giver
ham endog disse Urter for indtet; og for at
hans skal altid komme og fiske hos mig, saa
vil jeg endnu give ham fire Guule-Rødder.

(hun lægger dem i Tienerens Kurv.)

Hr. M. Tak, kære Moder.

(hånd vil tage hende ved Haanden.)

Mette. Nej, nej, lad mig være.

(hun gaaer tilbage.)

Hr. M. Om Forladelse, mit Herte; Hun er saa
smuk, at jeg ikke fand andet end = = =

(hånd vil igien tage hende ved Haanden.)

Mette. Gh naah da, hvad er dette for Spøg? Jeg
er et ærligt Fruentimmer og jeg er gift Kone;
Og hvis hånd ikke holder sine Hænder hos
sig selv, saa vil det nok gaae ham galt.

Hr. M. Aah hvad! Bliv dog ikke vred. See der
er en Rigsdaaler, nu fand hun betale sig
selv.

Met. Eccole il resto indietro.

Don M. Eh non lo voglio,
Il resto a voi lo dono.

Met. Eh eh, Signor, s' inganna.

Tenga, tenga il suo resto, io non lo voglio.

Don M. In collera andrò, se nol prendete.

Met. Vostri denar non vuò. Che pretendete?

(gli getta il resto in terra, e il servo lo rac-
coglie, senza esser osservato, conti-
nuando a mangiar le carote.)

Con chi crede di trattare?

La ringrazio, mio Signore,
La ringrazio del buon cuore;
Ma denari suoi non prendo,
Ite altrove a regalar.
S' all' amore far bramate,
In Città ne troverete
Belle, nobili, e garbate,
Ricche ancor, se le volete:
Voi capite, m' intendete,
Meco ben non c' è da far.

(parte.)

Scena III.

Don Marco, col Servo.

Don M. Oh quanto è mai bellina,

Benchè sdegnata sìa;

Anzi gli dà vaghezza, e leggiadria.

Ma

Met. Der er det øvrige tilbage.

Hr. M. Ehi hvad ! jeg vil ikke have dem. Resten giver jeg eder.

Met. Ha ja : : min Herre, Mey hand tager Fenl.
Tag, tag funs hans Penge, jeg vil ikke have dem.

Hr. M. Jeg bliver vreed, hvis Gifte tager dem.

Met. Jeg vil ikke have eders Penge. Hvad vil Gifte have ?

(hun kaster Pengene paa Jorden til ham, og Tieneren sanker dem usormært op, og bliver ved at spise Guule-Rødder.)

Hvem tenker hand vel at have med at giøre ? Jeg takker dem min Herre, jeg takker ham for hans gode Hierte; Men jeg tager ikke hans Penge, hand maa gaae andensteds og giøre Forærlinger. Hvis hand vil skaffe sig Kierester, saa kan hand jo finde i Staden, baade denlige, fornemme, artige og riige, om hand vil have dem : Hand forstaaer mig nok ? Der er intet at bestille med mig.

(gaaer.)

Tredie Scene.

Hr. Marcus med hans Tienere,

Hr. M. Alah hvor er hun deylig, sijent hun var vreed ; Sa hun var just dermed baade yndigere og behageligere. Men hvad gjor du, Ides - Fels,

Ma cosa fai, Sardella,
 Così sdrajato in terra?
 Dove son le carote, ch' ho comprate?
 Ehi parla. Non rispondi?
 L'hai tu forse mangiate?
 Ah ventraccio di Buove,
 Del Padròn disonore.
 Vedete, che porcaccio:
 Ventisette carote, egl' ha mangiato;
 Come se fosse stato un pan pepato.

Vattene alla malora,
 Tocco di Birbantaccio',
 Scherno del tuo Padrone,
 Capo di rapa, e Cavolo,
 Cagnaccio da pagliar.
 Se costui
 Mi fà montar la luna,
 A calci, a scappellotti
 Lo voglio sbattacchiar.
 Porco, rozzo villano,
 Afin, da cavalcar.

(parte.)

Scena IV.

Cortile.

Un carro come sogliono usare gl' amaccheri, senza cavalli;
 alcuni sacchi pieni d' Erbe, ed alcuni facchi voti, con
 alcuni cavoli, e carote Sparse per terra.

Jens, indi Metta, ed Ulla.

Jens. Vorria a Metta parlare,
 E non sò la maniera;

Temo

Fel, saaledes udstrakt paa Jorden? Hvor
ere Guule-Rodderne, som jeg har siebt? Hen
tael. Svarer du indtet? Har du maaskee
ædt dem? Aah din Ox-Mave, du gør din
Herre Skam og Spot. See engang den
Svinegel: Shv og tyve Guule-Rodder har
hand ædt, som det kunde have været en Ves-
berkage.

Gaae alle Ulykker i vold, din Kieltring;
din Herre har Skam af dig, du
taassedde Kaalhoved, du er saa dunt
som en Hund. Hvis denne Knægt
kommer mig Galden til at løbe
over, saa skal jeg sparke og slae
ham baade trum og larm. Dit
Sviin, din grove Tolper, du er
saan dum som et Asen.

(gaaer.)

Fierde Scene.

En Gaard.

En Bogn, som Amagerne bruger, uden Hestie; nogle Sæb-
ber fulde med Græt, og nogle tomme, samt nogle Maals-
hoveder og Guule-Rodder adspredte
paa Jorden.

Jens, derefter Mette, og Ole.

Jens. Jeg vilde tale med Mette, og jeg veed ej,
hvorledes jeg skal bære mig ud; Jeg frygter,
at

Temo che in casa suo marito sia,
 E di me forse avrebbe gelosia.
 Ecco il carro coi sacchi
 Tornato dal mercato;
 Ecco quei sacchi voti
 Che in piazza hanno esitati;
 Se mai vien Ulla qui,
 Sò ben cosa farò:
 In questo sacco mi nasconderò;
 Così sta notte quand' Ulla in letto andrà,
 A Metta parlerò con libertà.
 Ma mi par, venga gente;
 Mi ferro immantinente.

(si serra nel sacco, e alla bocca di detto sacco
 si pone dei cavoli, che sono per terra,
 per ugugliare il detto sacco agl' altri.)

Met. Eccoti Ulla mio la collazione;
 La voi drento nel carro, o nel giubbone?

Ull. Mettila drento al carro, in un cantone.

(va per alzare il Sacco dove è *Jens*.)
 Cospetto! questo pesa più di tutti,
 Nol posso al carro alzare;
 Voglio un poco di cavolo scemare.

Met. Vieni, t' ajuterò.

Ull. Scemar li voglio.

(Apre il Sacco.)

Met. } { Oh poveretta me!

Ull. } a 2. { (ritirandosi intimoriti.)
 Oh poveretto me!

Jens.

at hendes Mand er htemme, og maaske vil
hand blive jaldur over mig. See der staer
Bognen med Sæffene, den er kommen fra
Torvet; Der ligge de tommé Sæffe som de
har udsolgt paa Torvet; Dersom Ole nu
kom, saa veed jeg nok hvad jeg vilde giøre:
Jeg vil skyde mig i denne Sæf; Saa fand
jeg i Mat, naar Ole gaaer i Seng, tale med
Mette i Roelighed. Men mig synes at der
kommer nogen; Jeg vil strax giemine mig.

(Hand fryber i Sæffen, og stikker oven i samme,
nogle af de Raal, som laae paa Jorden,
for at giøre denne Sæf ligesom de andre.)

Met. See der min Ole der har du din Frøefost;
Hvil du have den i Bognen, eller i Kommen?

Ole. Sæt den i Bognen i et Hørne.

(Hand gaaer hen og vil løfte Sæffen op, som
Jens er i.)

Hillemænd! Denne er tyngere end alle de andre,
jeg kand ikke løfte den paa Bognen; Jeg vil
tage noget af Raalen af den.

Met. Kom, jeg vil helspe dig.

Ole. Jeg vil tage nogle derudaf.

(aabner Sæffen.)

Met.] begge. [Aah hillemænd!

(lobet til side forstræffede.)
Jens.

Jens. Son nell' imbroglio.

Son qual merlo sbigottito,
Qual colombo imbrividito,
Che non sà, non sà che far.

Ull. Chì e costui nel facco àscoso?
Forse è qualche tuo moroso?
Chi lo fè quà dentro entrar?

Met. Io vi giuro in fede mia,
Io non so, costui chi sia
Ah mi sento oh Dio mancar

Ull. Esci fuora, o qui t' ammazzo.

Jens. Ah soccorso - - -

Met. Tu sei pazzo?

(tenendo Ulla.)

Jens. Nol lasciate.

Ull. { Sì lo voglio erucidar.

Per pietà lasciate andar.

Met. } a 3. { (tenendo Ulla forte per
le braccia.)

Jens. { Quest' è l' ora di scappar.

Sce-

Jens. Jeg er i Flugten.

Jeg er som en forvirret Kramsfugl i
Snaren, som en vildfarende Due,
jeg veed ej hvad jeg skal giøre.

Ole. Hvem er den som er stiust i Sæf-
ken ? Maaskee er det din Kiere-
ste ? Hvem har ladet ham komme
deri ?

Met. Jeg sværger jer til paa min Troe,
at jeg ej veed, hvem han er. Ach
Gud, jeg fornemmer at jeg faar ondt.

Ole. Herud, eller jeg slaaer dig ihiel.

Jens. Nah hielp : : :

Met. Er du gal ?

(Hun holder Ole.)

Jens. Slip ham ikke.

Ole.

Met.

Jens.

alle 3.

[Jo jeg vil dræbe ham.
Jeg beder dig, lad ham gaa.
(holderende Ole stærk ved Armeene.)
Nu er det Ejjid at løbe.

Jen

Scena V.

*Strada in Campagna.**Jens solo.*

Oh poveretto me! son mezzo morto;
 M' ha pesto come l' uva;
 Maledetto bastone,
 Era sempre sul collo, e sul groppone.

Meschinel cosa t' han fatto?

Oh che cosa strana è questa!
 Quasi immobile qui resto;
 Non ho fiato da parlar.
 E il groppone! ah che dolore
 Mi fa quasi qui mancar.

(parte.)

Scena VI.

Sala rustica.

*Metta che lega mazzetti di viole, indi Don Marco
 travestito da Amacchero.*

Met. Smukke Piger vil J have
 Blomster paa jer Bryllups-Dag?
 Tael kun til mig, jeg skal lave
 En Bouquet, som smuk skal væres
 Efter eders Velbehag.

Don M. Boun giorno, Metta mia.

Met. Buon giorno il Ciel vi dia. Cosa volete?

Don M. Scusatemi,

Met.

Femte Scene.

En Landevej.

Jens allene.

Aah jeg stakkel er halv død; Hånd har slæbet mig som jeg havde været en Meelsæk. Den forbandede Stok var mig altid paa Halsen og paa Ryggen.

Hvad har de dog gjort mig arine Karl?

Aah hvilken en ulykkelig Hendelse! Jeg er gandske forbæusset, jeg kand en trække min Aande saa at jeg knap kand tale. Og min Ryg! aah hvor den svier, saa jeg er næsten færdig at daane.

Siette Scene.

En Bonde-Sine.

Mette som binder Blomster i Knipper, derefter

Mr. Marcus forklaed som en Amager.

Met. Se nel di del Matrimonio,

Belle figlie, fior bramate,

Basta a me che lo dichiate,

Un bocchetto far vi voglio

Tutto garbo, e pien d'odor.

Mr. M. God Dag min kiere Mette.

Met. Gud give jer en god Dag. Hvad vil S?

Mr. M. Om Forladelse.

Met. Chi siete?

Don M. Voi non mi conoscete?

Met. Non vi conosco affè.

Don M. (Così va bene.)

(da se.)

Son Gianni qui del luogo;
Che se vi ricordate,
Allor quando la casa mia bruccio,
Che tutti miserabil' si restò.

Met. Ah sì, voi siete quello?

E perciò che volete?

Don M. Saputo ho che cercate d' un Garzone,
Se mi stimate buono,
V' offrisco il mio servizio.
Son uomo ch' ho giudizio,
E ho piacer fatigare;
Sò far il burro, e ancor sò seminare.

Met. Mio marito è sortito,

E senza lui, vedete,
Che disporre non posso;
Ma, se avete da far qualche faccenda,
Andate, e quando torna, io parlerò,
Tornate, e la risposta io vi darò.

Don M. Mi raccomando a voi, non vel scordate:
(Io quasi in porto sono.)

(da se.)

Met. Per voi bene faro; non dubitate.

(parte *Don Marco.*)

Sce-

Met. Hvem er \mathfrak{I} ?

Hr. M. Riender \mathfrak{I} mig en?

Met. Nej, min troe, gør jeg ikke.

Hr. M. (Det var brav.)

(for sig selv.)

Jeg er \mathfrak{I} an her fra Byen; Om \mathfrak{I} husker det,
da mit Huus brændte, at jeg med mine blev
fattige.

Met. Jo, jo; er det jer? Og hvad vil \mathfrak{I} da?

Hr. M. Jeg har faaet at viide at \mathfrak{I} søger om en
Karl; Hvis \mathfrak{I} synes noget om niig, saa til-
byder jeg jer min Dieneste. Jeg er et stadigt
Mennisse, og har Lust til at sliide og slæbe.
Jeg kand færne Smør, og jeg kand faae.

Met. Min Mand er gaaen ud, og uden ham, seer
 \mathfrak{I} vel, kand jeg ikke afgjøre det; Men dersom
 \mathfrak{I} har noget at bestille imens, saa gaae, og saa
skal jeg tale med ham, naar han kommer hjem.
Kom saa siden igien saa skal jeg give jer Svar.

Hr. M. Jeg beder jer da, at \mathfrak{I} en glemmer det.
(Nu er jeg paa god Ven.)

(for sig selv.)

Met. Jeg skal mage det paa det beste for jer; tvivl
kuns ikke.

(Hr. Marcus gaaer.)

Scena VII.

*Ulla, e Metta.**Ull.* Ebben i fior son lesti?

(in Collera.)

Met. Son belli, accomodati,
Caro marito mio.

(gli va intorno per accarezzarlo.)

Ull. Eh via, lasciami stare.*Met.* Tu sei ancor sdegnato;
Sai pur che non hò colpa.*Ull.* Via, lasciamo da parte questi fatti.*Met.* C'è stato in questo punto
Gianni, ch'è qui del luogo,
Di voi a domandare.*Ull.* E cosa vuole?*Met.* M'ha detto, ch'ha sentito,
Che cercate un garzone,
E a voi si raccomanda;
Gl'ho promesso parlarvi,
E ho detto che ritorni,
Quando in casa sarete;

E se vi piacerà, l'accorderete,

Ull. Se è bon per la fatica, il prenderò,
Altrimenti un miglior ne prenderò.*Met.* Sei tu più meco in collera?*Ull.* Nò, Cara Metta mia, sei il mio tesoro.*Met.* Tu sei l'idolo mio, che amo, ed adoro.

Scen

Gjvende Scene.

Ole og Mette.

Ole. Maah da, er Blomsterne færdige?

(i Breede.)

Mette. Ja, min Eiere Mand, de ere gandske tillævede.

(hun gaaer omkring ham, for at holde af ham.)

Ole. Aah hvad, lad mig være.

Mette. Du er vreed endnu, og du veed dog at det er ikke min Skyld.

Ole. Lad os lade den Sag fare.

Mette. Nu var Jan her, som er her af Byen, og spurde efter Jer.

Ole. Og hvad vil hand?

Mette. Hand sagde mig, at hand havde hørt, at Gsøger om en Karl, og hand beder om at komme til at tiene Jer; Jeg har loft ham, at tale med Jer derom, og jeg har sagt ham, at hand skulde komme igien, naar G var hjemme; Og om G synes om ham, saa faud G fæste ham.

Ole. Dersom han duer til at arbejde, saa vil jeg tage ham, hvis ikke saa tager jeg en anden, som er vedre.

Mette. Er du mere vreed paa mig?

Ole. Ney min Eiere Mette, du er min allerkiereste Kone.

Mette. Og du er min allerkiereste Mand, som jeg tilbeder.

Scena VIII.

Metta, ed Ulla, indi Don Marco, e Jens.

Ull. Ah Mettina, mie viscere amabile,
Che piacere mi recchi nel cor

Met. Ah Ullino gentile adorabile,
Per te solo hò nel seno l' ardor.

Met. } a 2. { Ecrescendo ci va poco a poco
} a 2. { Una gioja, un piacere, ed un
} a 2. { fuoco,
} a 2. { Che son Figli d' un tenero
} a 2. { amor,

Met. Ecco che viene a noi Giannino,

Ull. E il mercantino cosa ha qui a far?

Don M. Mettina, che dite? Parlaste per me?

Met. Sì.

Jens. Io voglio vendetta solo con te.

(a *Ulla*.)

Sì.

Don M. Ah Metta vi prego.

Ull. Che cosa qui vuoi?

Ull. } a 2. { Contento non è.

(a *Metta*.)

Jens. } a 2. { (L' uccido in mia fè.)

(da se.)

Mct.

Ottende Scene.

Mette, og Ole, derefter Hr. Marus og Jens.

Ole. Ach min lille Mette, jeg elsker dig som min Giel, hvilken Glæde er du for mit Hert.

Met. Ach min kære, lille, sode Ole, jeg elsker ingen anden uden dig.

Met.] { Og der forsøges meere og me-
re i mit Hert, en Fornsyn-
begge] else, en Glæde, og en Fy-
Ole.] righed, som kommer af
vores inderlige Kærlighed.

Met. Der kommer Jan hid til os.

Ole. Og den Kæmmerer, hvad gør han her?

Hr. M. Lille Mette, hvad siger J? tæl-
te J for mig?

Met. Ja.

Jens. Det er kuns dig jeg vil hævne mig paa.

(til Ole.)

Jo, jo.

Hr. M. Ah Mette jeg beder Jer.

Ole. Hvad vil du her?

] Hand er ey endnu fornøjet.

(til Mette.)

Ole. begge] Jeg skal min troe staae han ihiel.

(for sig selv.)

Met. Deh via non fate;
 Omai vi placate,
 Se nò, mi farete
 Di duolo mancar

Don M. Oh questa è bella affè.
 Deh via tralasciate,

Ull. Che vale sè l' agguanto,
 Lo faccio tombolar,

Met. Deh via fate la pace.

Jens. Sì vile lens non è.

Ull. Il primo esser non voglio,
 Se il primo egli non è.

(a Metta.)

Dan M. Guardate quel mercante,
 Che faccia di birbante.

(a Metta.)

Met. Finiamo tal scalpore.

Ull. Guardate quel tristaccio
 Che orribile inostaccio.

Don M. Eh via plachi il furore.

(a Jens.)

Jens. Servo vostro son io.

(prendendo per mano Ulla.)

Ull. Vi fò l' istesso anch' io.

Jens.

Met. Aah hvad, lad dog være; Holder
dog engang Fred, hvis ikke saa
kommer I mig til at daane af
Angest.

Hr. M. Aah dette er min troeartigt. Hol-
der dog op.

Ole. Hvad gielder det, at hvis jeg faae
Kloer paa ham, saa skal jeg faae
ham til at slaae Raabsbætter.

Met. Aah gører da Fred.

Jens. Nej Jens er ikke saa bange.

Ole. Jeg vil en være den første, naar haand
en vil være den.

(til Mette.)

Hr. M. Nej see engang den Kræmmere
hvilket et gavtyve Ansigt.

(til Mette.)

Met. Lad os giore Ende paa denne Al-
larin.

Ole. Nej see engang den lumpne Knegt
hvilken suur Erhne hand sætter op.

Hr. M. Stil dog jeres Greede.

(til Jens.)

Jens. Jeg er da jeres Dienere.

(giver Ole sin Haand.)

Ole. Det har I min igien.

Jens.

Ull.] a 1. [Son servo padron mio.
Jens.] a 2. [Son vostro servitore.

Met. Son piena di contento;
 Sento brillarmi il core.

Don M. Anch' io lieto mi sento;
 Sento brillarmi il core.
 Via parlate,

Met. Di che?

Don M. Del mio affare.

Ull. M' ha parlato:
 Io vi fò primo garzone,
 La caparra ecco vi dò.

Don M. Vi ringrazio.

Jens. Mi rallegro.

(a *Don Marco.*)

Met. Ci ho piacer, consolazione,
 Complimenti anch' io vi fò;
 Fedeltà per il padrone,
 Al lavoro l' attenzione.
 Che trattar ben vi saprò.

Don M. Non pensate.

Jens. Dunque io - - -

Ull. Puol andare.

Jens. Dunque io vado.

Met.

Jens.] begge: Jeg er jeres Dienere.
Ole.]

Met. Nu er jeg fornøjet. Nu hopper
mit Hjerte af Glæde.

Hr.m. Og jeg er ogsaa fornøjet, saa mit
Hjerte springer og af Glæde. Tael
nu.

Met. Hvort om?

Hr.m. Om min Sag.

Ole. Hun har sagt mig det. I skal bli-
ve min Abelstkarl. See der giver
jeg jer Fæstepenge.

Hr.m. Jeg takker jer.

Jens. Det er mig kiert for jer, at I faaer
Blads.

(til Hr. Marcus.)

Met. Det er mig en Fornøjelse, og jeg
vil og tage Deel i jeres Lykke; men,
I maa være jeres Hosbonde troe,
og flittig til at arbejde, saa skal jeg
være god imod jer.

Hr.m. Tænk kuns ey derpaa.

Jens. Og jeg da = = =

Ole. I kand gaae jeres Ven.

Jens. Ja saa gaaer jeg da.

Met.

<i>Met.</i>	a 4.	Lei si vada a far squarterar.
<i>Ull.</i>		
<i>Don M.</i>		
<i>Jens.</i>		Io di rabbia morirò.
<i>Met.</i>	a 4.	Mio padrone puol andare, O se nò la manderò.
<i>Ull.</i>		Oh che gusto da scialare.
<i>Don M.</i>		
<i>Jens.</i>		Vendicare mi saprò.

Fine della prima Parte.

Met.]
 Ole.] alle 4. { Gaae hand funs hen og lad
 Hr.m.] sig hænge op.
 Jens.] Jeg dør af Harine.

Met. Hand land gaae min Herre; hvilke
ikke, saa skal jeg viise ham Behen.

Met.]
 Ole.] alle 4. { Ah hvilke store Løyer.
 Hr.m.] Jeg skal nok viide at hævne
 Jens.] mig.

Ende paa den Første Deel.

Unden

Parte Seconda.

Scena I.

Piazzza di Mercato in Città varie Botteghe di Mercanti di panni, come ancora diverse baracche, con del formaggio, carni salate, e varie Donne con panieri ripieni di porcellane, ed altre con trine ordinarie, e cintole, Alcune Amaccchere con cestelli ripieni di polli, d'ova, ed altre assise a vendere erbe &c.

Metta sul carro a sedere; Ulla a piedi guidando i cavalli, Don Marco con due botticini pieni di latte sulle spalle, il quale, per timor, di non esser Conosciuto, tiene il capello quasi sopra il naso.

<i>Met.</i> <i>Ull.</i> <i>Don M.</i>] a 3. [Che mercato ben provisto. Comprator', se genio avete, V'afficuro, troverete Quel che mai si può bramar. <i>Met.</i> Se la crema voi volete, A buon prezzo l'averete; A buon prezzo la vuò dar.
---	---

Don M. Padrone, poss' io andare,
 I cavalli alla stalla a governare?
 (Così con tale scusa esimermi potrò;
 E allora conosciuto non farò.)

Ull. Sì, vanne. E tu Mettina,
 Procura vender ben questa mattina:
 La crema una misura

Ven-

Anden Deel.

Første Scene.

Et Torg i Staden, Klædefræmmer-Boeder, samt og anstilte
ge Bænke med Ost, salted Riss, og adskillige Koner, med
Kurve fulde af Porcellin, og andre med Snørebaand, og
Kaardegehæng. Noale Amagerkonner med Kurver fulde
af Høns og Egg, og andre som siddet og
sælger Urter, Kaal &c.

Mette siddende paa Bognen; Ole til Gods som
fører Hestene, Hr. Marcus med toe Leegener fulde
af Melk paa Skulderen, samme af Frygt for
at blive fiendt, sætter sin Hat næsten
ned paa Næsen.

Met.
Ole.
Hrn.

allez.

Hvilket et vel forsynet
Torg. Rissmænd, har
J Lyft, saa værer forsi-
erede, at J skal finde alt
hvad man nogen Lidt and
forlange.

Met. Vil J have Flede, saa skal J faa
godt Riss; Jeg vil sælge den for
billig Pris.

Hr.M. Hosbonde, kand jeg gaae hen og foere Heste-
ne i Stallen? (Saa kand jeg med denne Und-
skyldning slippe bort; Og saa bliver jeg ikke
fiendt af nogen.)

(sor sig selv.)

Ole. Gagaae eens. Og du Mette see til at du sælger
vel i Dag: En Pot af Floden kand du sælge for
aatte

ATTO II.

Vendila otto schillini;
 Dei cavoli verzotti
 Un broccolo un schillino;
 Le Carote, e le rape
 Dalle per quanto voi, non m' imbarazzo;
 Ma i Fiori io voglio otto schillini il mazzo.

Ci rivedremo subito,
 Men vado, e poi ritorno,
 Un poco vado attorno,
 La roba per comprar:
 Io vò pria dal Fornaro,
 Tu fai, per quel denaro;
 E compro il brandevino,
 E un pò di tabachino,
 E il Zucchero, e Caffè;
 E poi ce n' andremo,
 E allegri un pò staremo
 Sta sera tutti trè.

Scena II.

Metta, indi Jens.

Met. Ecco un schillino d' erbe.

(*a gente che vanno a comprare.*)

Ecco un mazzo di Fiori.

Ecco la crema a voi.

Del latte? or velo dò,

E la buona misura ancor vi fo.

Jens.

aatte Skilling; Den unge Raal en Silling en Stof, Guule-Rødderne og Roerne, dem fand du sælge som du vil, Det fier jeg mig intet om; Men, Blomsterne, vil jeg have aatte Skilling for Knipper af.

Vi seer hverandre snart igien, jeg gaaer,
og kommer siden igien. Jeg vil
gaae lidet omkring, og kose et og
andet. Jeg gaaer først til Bøye-
rens; Du veed, om de Benger; saa
kose jeg Brændeblin, og lidet Eb-
bat, og Sukker, og Caffe; Og saa
vil vi kose hiem, og forlyste os lidet
i Aften, alle Tre.

(gaaer.)

Aanden Scene.

Mette, derefter Jens.

Met. See der er for en Skilling Urter.

(til Folket som kommer og koseer:

See der er et Knippe Blomster. Der har i Fløde.
Wil I have Melf? nu skal jeg give jer, jeg skal
endog maale jer vel.

B 2

Jens.

Jens. Oh buon giorno Mettina.

(con sacca sotto il braccio.)

Met. Eccovi delle rape una dozzina.

(non bada a *Jens.*)

Jens. Mettina vi saluto

Met. Non ho più latte, l'ho tutto venduto.

Jens. Mettina, io vi son servo.

Met. Io vi saluto.

Jens. Mi spiace quell' azzion che mi faceste,

Met. Ebben cosa vorreste?

Jens. Niente, niente. Deh via non v' alterate.

Cara, se nol sdegname?

(apre la sacca.)

Per amor mio pigliate:

Questo pezzo di stoffa io vi regalo,

Vi farete qualcosa a vostro gusto;

Serve per due corselli, e per un busto.

Met. L' Amacchere non portan simil cose.

Per qual motivo ciò mi regalate?

Jens. Prendetela; che poi - -

Met. Voi v' ingannate.

Rendetela al Padron, meglio farete.

Jens. Io ve la butto qui.

Met. Rendetela al Padron; non c' intendete?

Jens. Metta, cospetto!

Corpo del Diavolo!

Non la volete?

Mi deridete?

Se :

Jens. Aah god Dag lille Mette.

(med en pose under Armen.)

Met. Der har I tolv Roer.

(hun seer ikke til Jens.)

Jens. God Dag Mette.

Met. Jeg har ingen Mælf, den er solgt altsammen.

Jens. Hendes Eienere, lille Mette.

Met. Haa haa, god Dag.

Jens. Det gør mig ondt, det I gjorde mig hjemme hos jer.

Met. Hvad vil I vel da?

Jens. Intet, intet. Bliv dog ikke vreed. Kære, dersom I ikke forsmaaer det?

(aabner posen.)

Eag det for min skyld: Jeg forærer jer dette stykke Stof, I kand giøre jer noget deraf, hvad I lyster. Der er til to Kroner, og et Livstykke.

Met. Amagerfonerne bær ikke saadant Toy. Hvordan forærer i mig dette?

Jens. Eag det funs, siden = = =

Met. I tager fejl. Giver jeres Hosbonde det igien, det bliver nok saa gode.

Jens. Jeg faste det her til jer.

Met. Giver jeres Hosbond det igien; Hører I intet?

Jens. Mette, men Hillemand! For Dicevelen! Vil I ikke have det? Leer I mig uud? Dersom jeg en hævner mig,

Se non mi vendico,
 Ch'io sia impalato.
 Voi mi schernite?
 Basta; Sentite:
 Vi pentirete
 In verità.

(parte.)

Scena III.

Ulla, e detta.

- Ull.** Giannin non s' è veduto?
- Met.** Io non sò dove sia.
- Ull.** Sarà alla stalla ancora.
 Eh ben com' hai venduto?
- Met.** Tutto: a riserva sol degli mazzetti.
- Ull.** Sai cosa devi fare?
 Frattanto ch' io men vado a preparare
 La roba dentro al carro nella stalla,
 Gira per la Città un poco attorno,
 E guarda, se li puoi tutti esitare.
- Met.** Così pensato avea di voler fare.
- Ull.** Mettina, dammi, oh Cara, la manina.
- Met.** Prendi mio bene. Addio.
- Ull.** Addio Metta, t' aspetto; io mene vò.
 (prende il resto dei cestelli.)
- Met.** Sì, vanne: che ancor io presto verrò.

mig, saa gid jeg maa blive hængt.
Foragter mig? Det er godt; men
her: I skal i Sandhed fortrynde det.
(gaaer.)

Tredie Scene.

Ole og Mette.

Ole. Har du en feet Jan?

Mette. Nej jeg veed en hvor hand er.

Ole. Hand er vel i Stallen endnu. Maah hvorledes
har du solgt?

Mette. Alting uden Blomster-Knipperne.

Ole. Beed du hvad du skal giøre? Imens jeg gaaer
og laver Esnet til i Rognen, henne i Stallen,
saa kand du gaae lidet omkring i Byen, og see
til at du kand affætte dem alle.

Mette. Saaledes havde jeg og tænkt at jeg vilde giøre.

Ole. Lille Kære Mette giv din Haand.

Mette. Der har du den, min Kære Mand, farvel.

Ole. Farvel Mette. Jeg bier siden efter dig; jeg
gaaer.

(Hand tager de øvrige Kurve.)

Mette. Ja, gaae: Jeg skal og strax komme igien.

L'Orchio Spofino

Ego. E' pur buonino,
Eedete ei m' ama,
Sempre mi chiama
La sua diletta,
Il suo tesor.
Ancor io' l' amo,
Gli porto affetto,
Per lui nel petto
Sento l' ardor;
E del mio core
E' il possessor.

(parte.)

Scena IV.

Strada in Città.

Don Marco vestito coi suoi propri abiti,
indi Metta.

Don M. M' è riuscito bene,
Sbrogliarmi dal mercato;
Se nò, qualcun m' avrebbe ravisato.
Son stato per città per un mio affare;
Per seguir l' impresa, in questo punto
A rivestirmi tosto voglio andare.

Ma Mettina più in piazza già non è,
(guardando drento la Scena opposta di
quella d' onde vien Metta.)

Ne Seggiola, ne Sacchi più non v' è.

Met.

Min lille Mand hander dog enegod, hanid
elsker mig oprigtig, hand falder mig
altid hans Allerkicereste, og hans
Rigdom, og Skat. Jeg elsker ham
ogsaa, og jeg holder saa meget af
ham, jeg elsker ham af mit inderste
Herte; og han eyer mit Herte.

(gaaer.)

Fierde Scene.

En Gade i Byen.

Hr. Marcus klæd i sine egne Klæder, derefter
Mette.

Hr. M. Det lykkes mig godt, med at slippe fra
Torvet; Hvis ikke, saa havde der nok nogen
fiendt mig. Jeg har været i Byen, for at
forrette noget; For nu at fuldføre mit Fore-
tagende, saa vil jeg strax gaae hen og klæde
mig om igien. Men Mette er ey længere paa
Torvet,

(Hand seer ud af den eene Side paa Stuepladsen, og Mette kommer fra den anden Side.)

Der er hverken Stoel, eller Sætte meere.

E 5

Met.

Met. Signor, Comprar volete un mazzolino?

Don M. (Oh me meschino!)

(*mettendosi il Fazzoletto al viso per coprirsi.*)

Met. Che? vi sentite male?

Don M. Ho una flussione.

Met. Mi spiace in verità. Oh poverino.

Don M. (Che val, che mi conosce.)

Met. Dunque non vuol comprare un mazzolino?

Don M. Sì, datemelo quà; ch'c cosa costa?

(*sempre con paura.*)

Met. Otto schillini vale, se il volete.

Don M. Eccovi otto Schillini, cara, prendete,

Ho una testa, che gira, che vola,
Che mi pare un molino da vento;
Una ruota nel cranio mi sento,
Che il cervello mi fà strittolar.

Una guancia mi duol, che m'uccide;
La flussione mi par che mi suoni;
Come fà nell' orecchie i mosconi,
Sussurrando mi fà delirar.

(*parte.*)

Scena V.

Metta sola.

Ho quasi tutti i fior' ancor venduto;

Un'altra giratina ancor farò;

E spero, in breve il resto venderò.

I unge

Met. Herre, vil hand fisbe en lille Bouqvet?

Hr. M. (Aah jeg uhækkelige.)

(Hand holder sit Esrflæde for Ansigtet, for at skjule sig.)

Met. Har hand onde?

Hr. M. Jeg har et stærkt Flod.

Met. Det gør mig i Sandhed onde. Aah den arme Mand.

Hr. M. (Hvad gielder, at hun har fiendt mig.)

Met. Vil han da ikke fisbe et lille Knippe Blomster?

Hr. M. Jo, gib mig det hid; hvad kostet det?

(altiid med Frygt.)

Met. Det kostet aatte Skilling, og han vil have det.

Hr. M. Der har I aatte Skilling, min Ricere, tag dem.

Jeg har et Hoved som svever, og løber rundt, det kommer nuig for som en Gehrimolle; Jeg fornemmer ligesom et Hul i min Bunde, som sonderknuser min Hierne. Min eene Kind gør mig saa onde at jeg maa dø; Og dette Flod lnder for mine Drue som det var Spiesfluer, saa at den Suusen er færdig at give mig gal.

(gaaer.)

Femte Scene.

Mecte allene.

Nu har jeg næsten solgt alle Blomsterne; Jeg vic
endnu gibre en lille Euur, saa haaber jeg inder
fort Ejjd at sælge Resten.

Ch.

I unge Kárle , hvein vil Blomster have?
Kommer, og kiôber Kieresten en Gave.

Hvem som vil have,
Kommer, og vælger;
Jeg altid sælger
For billig Priis.

(parte.)

Scena VI.

Jens solo, con faccia sotto il braccio.

Già che la Metta sempre mi disprezza,
L'ultima volta ancor voglio provare:
Questi Dammalchi qui le vuò donare;
Qui gli nasconderò,

(gli mette tra la camiscia, ed
il Corpetto.)

E quest' oggi di fuora men andrò.

(parte.)

Scena II.

*Sala rustica in casa d' Ulla.**Metta, Ulla, e Don Marco a tavola.*

Mangiamo con piacere, ed Allegria;
S'è tanto lavorato,
S'è tanto faticato,
Convien che il corpo ristorato sie.

Don M.

Chi voul comprare de' belli mazzettini,
Giovani, per donare all' amorosa?

Chi vuol comprare,
Venga ad un tratto;
Sempre a buon patto
Li venderò.

(gaaer.)

Giette Scene.

Jens allene, med Posen under Armen.

Efterdi Mette altid foragter mig, vil jeg endnu
dog giøre det sidste Forsøg: Disse Damasker
vil jeg give hende; Jeg vil skiuile dem her,
(hand sætter dem imellem Vesten og Skorten.)

Og i Dag vil jeg gaae derud.

(ganer.)

Syvende Scene.

En Bonde - Stue i Oles Huus.

Mette, Ole, og Hr. Marcus til Borðs.

Ole. Lad os nu spise med Glæde og Fornsynelse; Nu
har vi arbejdet og slæbt saa meget, saa vi bør
vederquæge vores Legemer igien.

Hr. M.

Don M. Mettina, io vi saluto.

(beve.)

Met. Io vi ringrazio.

Ull. Dammi il pane Mettina.

Met. Ecco carino.

Ull. Io bevo alla salute di Giannino.

(beve.)

Met. L' istesso anch' io vi fò.

Don M. Ed io per tutti due beverò.

(beve.)

E per star maggiormente in allegria
Uu brindisi facciamo,
Ed i nostri bicchieri approssimiamo.

Met. } Frisk kommer klinker, vi vil
Ull. } a 3. her
Don M. } En SKaal med Lyst ud-
 drikke:

Met. Den for vor heele Slægtskab
er;

Os selv vi glemmer ikke.

Don M. Gid Alting efter Ønske gaaer,
Hvad vi os foretager.

Ull. Gid vi med Glæde leve inaa
Paa vores gamle Dage.

Ull. Scusate, se più a tavola non resto:
Mi sento un poco stracco.

Men

Hr. M. Mette, hendes Skaal.

(driffer.)

Met. Jeg taffer jer.

Ole. Giv mig Brødet, lille Mette.

Met. Der min Fiære Mand.

Ole. Jeg driffer din Skaal lille Jan.

(driffer.)

Met. Og jeg ligesaa.

Hr. M. Og jeg driffer eders Skaal begge To.

(driffer.)

Og for at vi kand ret giøre os lystige, faa lader
os drikke en Skaal, og støde vores Glas til
sammen.

Ole. Forlad, at jeg bliver en længere ved Bordet:
Jeg fornemmer at jeg er noget træt. Jeg vil
gaae

Men vado a riposare;
 Mettina dei osservare,
 Pria che tu venga in letto,
 Il fuocolar smorzare.
 E tu Giannino ancora,
 Pria che tu vada al letto,
 Che le bestie sian tutte governate.
 Buona notte vi dò. Non vel scordate.

(parte.)

Met. Or or anch' io verrò.
 Non dubitate, non mel scorderò.

(s' alza.)

Giannino sia tua cura,
 Di far ciò ch' Ulla impose;
 A te mi raccommando, io mene vò.

Don M. Eccomi ai piedi vostrì:

(s' inginocchia.)

A voi chiedo pietà.

Met. Eh via che fate?

Don M. Bella, gian nin non sono,
 Io vi chiedo perdono.

Met. Ah poveretta me.

Don M. Deh non gridate,
 Tacete, e m' ascoltate:
 Io son Marco del Lago, e per voi moro;
 E vi chiedo pietà del mio martoro.

Met. Ah dunque un mentitor malvaggio siete,
 E così l' onor vostro mantenete?
 Vedete, in qual cimento
 Una donna onorata ora mettere?

Se

gaae hen at hvile mig ; Lille Mette du maa
passé paa, førend du gaaer til Sengs, at sluk-
ke Gilden paa Fyrstædet. Og du og Jan, see
til, førend du lægger dig, at Creaturerne bli-
ver rogtede og foerede. God Nat. Glem
det ikke.

(gaaer.)

Met. Nu skal jeg og strax komme. Frygt funs ej,
jeg skal ikke glemme det.

(hun staaer op.)

Lille Jan, hav du Omsorg for, at giøre det, som
Ole sagde dig ; Jeg beder dig derom. Nu
gaaer jeg.

Hr. M. See her ligger jeg for jeres Fodder.

(falder paa Knæ.)

Jeg beder at G vil forbarme jer over mig.

Met. Hvad, hvad ? hvad gør J ?

Hr. M. Min Denlige, jeg er ikke Jan, og jeg beder
jer om Forladelse.

Met. Ah jeg arme Kone !

Hr. M. Jeg beder jer friig dog ikke, tå stilte, og hør
mig : Jeg er Marcus fra Søen, og jeg doer
af Kærighed til jer. Og jeg beder jer om
Medhjælp med min Smerte.

Met. Ah saa er J da en slem Loghre ; Og holder
J jer en jeres Ære Kærere ? Seer J vel i hvil-
ken en Kniibe J bringer nu en ærlig Kone udi ;

③

Hvis

Se il marito , e la gente ciò sapranno ,
D' accordo al' fatto allor mi crederanno .

Don M. Eh via, per carità , pria riflettete . . .

Met. In casa mia stanotte non farete.

Don M. Di duolo io moriro.

Met. (Sò ben cosa farò :

Al mio marito gli troverò scusa ,
Ch' egli buono non è per le faccende ,
Così senza scoprirlo , fuori andrà ;
Ed il suo , e l' onor mio si salverà .)

Scena. VIII.

Jens, e detti.

Jens. Buona sera Mettina.

Met. Ah poveretta me , son rovinata .
Partite , andate , andate .
O vi fracasso l' ossa di legnate .

Don M. (Che tu possa stiattar , tu sia impalato ;
Ero sul buono , ei m' ha tutto guastato .)

Jens. Prendete queste stoffe , io ve le dono ,

Met.

Hvis min Mand og mine Folk faaer dette at
viide, saa maatte de troe at jeg var lige god
med jer heri.

Hr. M. Aah naah da, hav Medstidenhed, betænke
først = = =

Met. Jeg skal ikke blive i mit Huus i Nat.

Hr. M. Jeg doer af Sorg.

Met. Jeg veed nok, hvad jeg skal giøre; Jeg skal
finde paa en Undskyldning for min Mand, at
hand ey er duelig til at giøre sit Arbejde; saa
kand hand saaledes komme herfra, uden at
blive rovet; og hans og min Ære kand blive
frelst.

Ottende Scene.

Jens og de forrige.

Jens. God Aften lille Mette.

Met. Aah jeg arme Stakkel, jeg er uhyggelig! Gaar,
gaaer, jeres Bey, eller jeg skal slææ jer Ar-
me og Been i tu.

Hr. M. (Gid du maatte styrte, og faae en Ulykke;
Nu var jeg paa god Bey, og hand har fordært
mig heele Leegen.)

Jens. Tag dette Bey, jeg giver jer det.

Met. Rendetele al Padrone,
 Che a lui ciò s' appartiene.
 E se coltiverete un simil vizzio,
 Vi troverete in qualche precipizio.

Scena Ultima.

Metta, Jens, e Don Marco, poi Ulla.

Met. Vel' ho detto tante volte,
 Che regal' verùn non prendo;
 Se volete far l' amore,
 L' Onor mio per or non vendo:
 Fuor dì quà potete andar.

Jens. Perdonate dell' ardire,
 Se v' offesi a regalare;
 Io mi sento, oh Dio, morire.
 Non vi state a riscaldare,
 Ma lasciatemi parlar.

Don M. Che creanza nella notte
 A venir dà Paesani,
 Coi regali nelle mani?
 Ed a mal non s' ha a pensar?

Met.

Met. Giv jeres Hosbonde det, thi det hør ham til.
Og hvis I bliver ved i denne Last, saa vil I
engang komme i stor Fortred.

Sidste Scene.

Mette, Jens, og Hr. Marcus, derefter
Ole.

Met. Jeg har sagt jer det saa tidt, at jeg
slet ingen Forærlinger tager intod;
Og hvis I vil have en Kæreste;
saa sælger jeg en min QFere for Ben=ge: I kand strax gaae ud herfra.

Jens. Forlad mig min Dristighed, der-
som jeg har fortørnet eder med
min Foræring; Saa gjør det mig
hierteligen ondt. Bliv dog en saa
vreed og forbittred, men lad niig
tale.

Hr. M. Hvad er dette for en Artighed at
komme til Bonderne om Natten,
med Forærlinger i Hænderne?
Skal man ej tænke ilde derom?

(til Mette.)

Mét. Ancor voi, fuor ve n' andrete;
 Che se 'l dico a mio marito,
 E resister se vorrete,
 Vi comincia a bastonar.

Don M. Non sono un ladro,
 Non son Birbante.

Mét. Che petulante.

Jens. Che poco garbo
 Con un mercante
 Così trattar?

Mét. Oh me meschina!
 Per il timore
 Non sò che far.

Jens. Cara Mettina.

Don M. Or la fò bella.

Mét. Ah meschinella.

(piange.)

Jens. Deh non piangete;
 Io mene vado,
 Mai più non torno.

Don M.

Met. I skal ogsaa gaae herud fra. Thi dersom jeg siger min Mand det, og I gør ringeste Modstand, saa vil hund no^t prøgle jer.

Hr. m. Jeg er jo ingen Thv, jeg er jo ingen Skielin.

Met. Hvilket et usorskammet Menniske!

Jens. Det er kuns siden Høflighed, at holde sligt et Huus med en Kræmmer?

Met. O jeg ulykkelige! Af Frygt veed jeg en hvad jeg skal giøre.

Jens. Kære Mette.

Hr. m. Nu skal jeg have Løyer.

Met. Aah jeg stakkels Kone!

Jens. Græd dog en, jeg gaaer min Ven. Jeg skal aldrig komme her meere.

Don M. Felice notte
Gli vuò augurar.

Met. Ah se avete core in petto,
La mia pena misurate,
S' ho ragion di lagrimar.

Don M. Dalla rabbia, e dal dispetto
Io mi sento divorar.

Met. Via partite, fuori andate,
Quante volte ve l' ho detto!
Qui volete ancor restar?
Ah che pena, ahimè che affanno!
Ah mi sento, oh Dio, mancar.

Uff Oh quanto strepito!

(con camisciola bianca, e beretto
bianco in capo.)

Oh maledetto!
Con la mia moglie?
In sù quest' ora?

Met. Quando partiste,
Quà drento entrò.

Don M.

Hr. M. Jeg vil ønske hant en god Mat.

Met. Ach dersom I har et ærligt Hertede
i jeres Bryst, saa tænk hvor stor
min Sorg maa være, og om jeg
har Aarsag til at græde.

Hr. M. Jeg maa fnyse, ja briste af Hart-
me.

Met. Gaae bort, gaae ud af Huuset;
hvor mange Gange har jeg nu sagt
jer det, vil I endnu blive her læn-
gere? Ah hvilken Sorg og Be-
drobelse for mig; ach jeg besvii-
mer.

Ole. Hvad er dette for en Ullarm?

(med en hvid Trene, og en hvid Rathue paa.)

Ah du forbandede Knegt! Er du hos
min Kone? Paa denne Tid?

Met. Da du gif, saa kom hand herind.

Don M. Che presunzione.

(ad *Ulla.*)

Met. Che impertinente.

Ull. Che ribaldone.

Che scellerato.

Jens. Ecco di nuovo
Ci son cascato.

Ull. Fuori birbante;
Doman buon' ora
Ti citerò.

Met. Sappiate - - -

Ull. Che dite - - -

Met. Che Gianni - - -

Don M. Tacete.

(a *Metta.*)

Jens. Men vado.

Ull. Vanne in malora,
Non sei partito?
Aspetta pure:
T' aggiusterò.

Met.

Hr. M. Hvilkens Indbildning.

(til Ole.)

Met. Hvilket et dumdristigt Menniske.

Ole. Hvilkens en skamlos Røegt. Din Skielin.

Jens. Nu er jeg paa nye i Flugten igien.

Ole. Herud din Kieltring, i Morgen tillig skal jeg lade dig stevne.

Met. Du maa vide . . .

Ole. Hvad siger du . . .

Met. At Jan . . .

Hr. M. Tie dog stille.

(til Mette.)

Jens. Jeg gnaer.

Ole. Gaae alle Ulykker i Bold, er du en gaaet endnu? Saa bie da lidet saa skal jeg nok børste dig.

Met.

PARTE II.

- 44.
<i>Met.</i>	(Anch' il garzone
Quel mio Padrone
(da s.)
Fuor caccierò.)
Non hò soggezzione;
Subito Fuora
Ti ferrerò.
<i>Ull.</i>	In un cantone;
Tosto mi spoglio
E mene andrò.
<i>Dou M.</i>	Per un milione,
Se ancor mi chiama;
Più non verrò.
<i>Jens.</i>	

FINIS.

Alle 4.

Mette

Ole.

Hr. M.

Jens.

((Og den Karl skal mit
Hosbonde ogsaa jag
ud,)

(for sig selv.)

Jeg er ikke bange, jeg skal
strax faae dig herud.

Jeg skal strax gaae hen i e
Kroa, og klæde mig om

Jeg vil ikke før en Million
om de og kaldte paa int
kommer her meere.

Ende:

